

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 101. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1829_477A-txt-shoot-idm7670.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

XLIV. Frankerig.

- 1 Jeg er *Liliernes* Land,
Som i Skjold jeg fører,
Og paa Alt jeg sætte kan
Deilige Coleurer!
- 2 Rart det er at findes smuk,
Morsomt at behage,
102Koster dog og mangt et Suk,
Det maa jeg beklage!
- 3 Alt ved *Julius* saa prud,
Keiser paa en Maade,
Blev jeg Romer-Ørnens Brud,
Mig til liden Baade;
Maatte taale megen Tort
Af de grove *Hunner*,
Klappe, skiøndt det faldt mig haardt,
Gother og *Burgunder*!
- 4 *Frankerne*, som kom tilsidst,
Derfor lod jeg raade,
Lærde dem i Dage-Frist
Bedre Leve-Maade!
Snart de blev for Tydsken frie,
Efter *Carl* den *Store*,
Chlodovig i mit *Louis*
Neppe er at spore!
Det blev Folk, som gjorde Spas,
Selv med Spanske Grander,
Det blev Folk, som gjorde Stads,
Selv med braadne Pander!
- 5 Om end tit i Knæ jeg sank,
Som med *Karolinger*,
Immer steeg igien jeg frank,
Som paa Ørne-Vinger!
Dog mig var en Lehnsmand dyr
Rolf med hans *Normanner*,
Deres værste Æventyr
Var, de blev *Brittanner*!
103Sagtens steeg min Roes derved,
Norden for *Canalen*,
Men før jeg den fik med Fred,
Maatte jeg betal'en!
Ihvorvel den sorte *Prinds*
Skammelig mig klemde,
Tigang værre dog tilsinds
Henrik var, den Femte:
Da mig *Bullen* bange Kaar
Gjorde med sin Stangen,
Til min Glut, som vogted Faar,
Kyste ham af Vangen!
- 6 Oprør altid mig en Pest
Været har, og bliver,
Den som Skoen trykker, bedst
Veed, hvordan den kniber,
Men skiøndt jeg var gammel vant
Dengang til Complotter,
De balstyrigste jeg fandt,
Var dog *Hugonotter*!
Vistnok blev til stort Uheld
Bærtelsmæsse-Natten,

Hoved-Manden, seer man vel,
Var ei Karl for Hatten,
Men dens Hensigt var dog Fred,
Fred som kunde vare,
Og for den, som Alle veed,
Blod er ei at spare!

- 7 Siden af Bourbon sig skrev
Mine *Capetinger*,
Baaret om min Ære blev
104 Vidt paa Fjere-Vinger!
Fjerde *Henrik* er min Helt,
Skiøndt han faldt paa Gaden,
Grunden smukt udførlig meldt
Er i *Henriaden*!
Men dog ret mig egen Sø
Lærde mig at seile
Cardinal Richelieu,
Det kan aldrig feile!
Og først under *Grand Louis*
Kaldtes jeg med Rette
Dronningen i Poesi,
Og i alt det Nette!
Regne-Mestre tælle maae
Mine Kvægsølv-Vætter,
Som i Fade, store, smaa,
Lutter fine Retter
Satte paa min Skive rund,
Krandserig i Midten,
Gjorde dermed Smagen sund,
Skiærped Appetiten!
Hvad jeg ei fortie kan
Er dog, at *Racine*
Blev *Corneilles* Over-Mand,
I det Super-Fine,
At *Terents* sig bukke maa
Smukt for *Moliere*,
Og at Verden aldrig saae
Mage til *Voltaire*!

- 8 Lærde Mænd i Skokke-Tal
Nemt det var at nævne,
Thi til Alt har Franskmænd Kald,
105 Overflødig Evne;
Men, som Eet er snarest talt,
Encyklopedien
Under Eet omfatter Alt,
Med Philosophien!
Der paa Eet gaaer Alting ud,
Viser, det er Tingen:
Man blir nemmest til en Gud,
Naar man troer paa Ingen!
Hele Verden, efter den,
Nu, som for Poeter,
Saa for mine vise Mænd,
Blæste i Trompeter!
Det var en piqvant Musik,
Kostelig at høre,
Som den kom, dog og den gik,
Glat igiennem Øre!
Hvad var Livs-Philosophi,
Tænkde jeg med Rette,
Naar man ei dens Theori
Skulde iværksætte!
Hvortil Kirke vel og Præst,
Naar, som uden Tiende,

Uden Gud man lever bedst,
Kan sig selv forblinde!
Naar de Store, hvor de staae,
Kun er til Ulykke,
Hvorfor skal da ei de Smaa
Blæse dem et Stykke!
Alt det Fine i en Hast
Derfor lod jeg fare,
Handled kun med Tømmer-Last,
106Og med grove Vahre,
Gjorde *Frihed* til min Gud,
Tog min Drot af Dage,
Slagted, eller drev dog ud,
Præst og Ridder fage!
Af sig selv Bul-Øxen gik,
Efter mine Tanker,
Til min Harm jeg styret fik
Paa de fine Franker!

- 9 Havde Franker spillet Giæk,
Vidt og bredt til Hove,
Satte nu i Konger Skræk
Mine *Galler* grove!
Grovere i Grunden dog
Var min *Corsikaner*,
Som i *Tyrken* selv indjog
Skræk med franske Faner!
Atter ved den Herre prud,
Keiser paa en Maade,
Blev jeg Romer-Ørnens Brud,
Mig til liden Baade!
Sagtens var jeg i mit Es,
Alle for mig bukked,
Penge havde jeg som Græs,
Skam fik hvem der mukked,
Skiønt sig og den skarpe Konst
Skabde Mindes-Mærker,
Prise maatte den omsonst
Andres Mester-Værker!
Men det vared kun saa kort,
Tydskerne var drøie,
107Guldet fløi med Konsten bort,
Det var haardt at døie,
Og Skamflikkerne, jeg fik,
Baade for min Herre,
Og for hvad jeg selv begik,
Det var hardtad værre!
Fik jeg nys paa Gylden-Skrin
Hylding fra hvert Hjørne,
Nu jeg maa, selv vesten Rhin,
See de flakde Ørne,
Høre, det er ret tilpas
Til *Voltaires* Kvinde,
Som, paa Farcens Skueplads,
Spilled Keiserinde!